

nummer 26 * oktober - december 2013

prijs € 7,50

de Bassist

Kwartaalblad voor bassisten van de uitgever van **MUSICMAKER**

Henrik Linder

‘Haarlak, cheeseburgers & fusion’

De Tandem: Jaap van den Berg & Pieter Hendriks

Russel Leetch * Het Panel over Longhorns * Vintage: Martin EB-18 * Peddaaltjes: Sonuus Wahoo * Op Bestelling: Marleaux + True Temperament * Re-issue: Guild Starfire * Tests: Sandberg * Tech21 VT Bass 1000 * Gibson EB * Deimel Firestar * PJB * Squier Bass VI

Henrik Linder

Haarlak, cheeseburgers en fusion

We hadden Henrik Linder afgelopen zomer bijna in levenden lijve kunnen zien, horen en zelfs aanraken. Ware het niet dat het optreden van het Zweedse trio Dirty Loops tijdens North Sea Jazz op de valreep werd geannuleerd vanwege een ziek bandlid. Diep teleurgestelde fans van Dirty Loops en aanbidders van bassist Henrik in het bijzonder. Het North Sea greep er dus naast, maar De Bassist wist Henrik te strikken voor een gesprek. Wie is deze hippe, virtuoze, ongrijpbare bassist?

Voor de enkeling die het nog niet kent. Dirty Loops is een ware internet-hype. Die begon eind 2008, begin 2009, toen het trio zijn eerste video's op YouTube plaatste. De band, drie vrienden die elkaar van jongs af aan al kennen, vertaalt bekende popsongs van Justin Bieber, Adele en Britney Spears tot ware fusionnummers met een toegankelijke, dansbare groove, maar bomvol complexe substituties, ingewikkelde breaks en onvoorspelbare accenten. Volledig gearrangeerd dus. De Dirty Loops-video's op YouTube vinden gretig aftrek en zijn al een paar miljoen keer bekeken. Het Zweedse trio heeft fans wereldwijd. In de video's zie je bassist Henrik met een relaxte lach snelle loopjes spelen, en slappen doet hij kennelijk ook met het grootste gemak. Wij vragen ons al een tijdje af wie dit YouTube-fenomeen nu precies is. Ogenscheinlijk een rustig en introvert type, maar zijn

voorkomen en basspel zijn nogal extravert. Henrik is 32 jaar oud en houdt naar eigen zeggen van drie dingen: haarlak, cheeseburgers en fusion. Tijd om dit Zweedse mysterie te ontrafelen.

Sterallures

In het echt blijkt Henrik heel gewoon, nuchter en direct in de omgang. Sympathiek, geen praatjesmaker. Integendeel. Henrik reageert op persoonlijke berichten via Facebook en geeft zonder tussenkomst van een platenlabel zelf interviews af, terwijl zijn mailboxen naar eigen zeggen wel steeds meer vollopen. Door het grote en snelle succes van Dirty Loops ben je in ijtempo een bekende megastar geworden. Hoe ga je daarmee om? Henrik: 'Het is een beetje raar gegaan, ja. We waren voornamelijk bezig met de opnames van ons nieuwe album toen het YouTube-gebeuren uit de hand liep', aldus Henrik. 'Als je in de studio bezig bent, heb je dat niet zo in de gaten, maar toen we gingen touren, was ik steeds weer verbaasd. Het is te gek om dan ineens al die mensen te ontmoeten die ons steunen. Dat werkte zo motiverend dat we steeds een extra tandje bijzetten in alles wat we deden. Ik hoop dat ik nog steeds dezelfde persoon ben als voorheen, alhoewel ik niet meer alle mailtjes kan

'Mijn spel is volledig op theorie gebaseerd'

‘We beseffen hoeveel geluk we hebben gehad’

antwoorden. We waren natuurlijk geen zestien jaar meer toen dit gebeurde en Aaron [drummer, red.], Jonah [zanger-toetsenist, red.] en ik hebben ook minder succesvolle optredens gedaan voordat we in Dirty Loops speelden. We beseffen dus hoeveel geluk we hebben gehad om zo

ver te kunnen komen. Aaron en Jonah zouden sterallures van mij nooit tolereren. Ik ga nog steeds met dezelfde mensen om als toen ik zestien was en hoop oprecht dat ze me nog steeds als dezelfde zien.’

En dat Henrik niet snel verandert, blijkt uit het feit dat hij nog steeds regelmatig in zijn vaders garage oefent, zoals hij daar vroeger ook al repeteerde met zijn broer, die gitarist is. ‘Ik woon er al lang niet meer, maar ik kom er nog regelmatig. Ik heb in mijn pa’s garage overigens de partijen opgenomen voor het nieuwe album.’

Flea

Maar laten we eerst even helemaal teruggaan naar het begin. Wanneer besloot je te gaan bassen? ‘Vanaf mijn vierde speelde ik klassiek piano en op een gegeven moment stapte ik over op trombone’, vertelt Henrik. ‘Op mijn dertiende pakte ik de bas op. Dat besluit kwam voor vijftig procent door Flea, die me zo enorm inspireerde dat ik gewoon móést gaan bassen. De andere vijftig procent kwam door de vriendin waarop ik destijds smoorverliefd was, die vond bassisten het sexyst van alle muzikanten. Ik betwijfel of ze ook opgewonden raakte van bassisten die zes- en zevensnarig spelen, haha.’

De nummers van Dirty Loops zijn niet de makkelijkste. Van de originele harmonie blijft niet heel veel over door al die gealtereerde en gesubstitueerde akkoorden. Dan is het vast handig dat je technisch onderlegd bent? ‘Ik heb vroeger heel wat muzikale opleiding gevolgd en hard gestudeerd, maar de techniek heb ik gestolen van anderen of heb ik mezelf aangeleerd. Mijn docenten leerden mij heel andere dingen. Ik vind het heel belangrijk om te kunnen lezen en de theorie goed te beheersen. Mijn spel is er volledig op gebaseerd.’

Henriks voormalige basdocent Robert Sundin, ook EBS-artiest, is naar eigen zeggen de beste docent die hij heeft gehad. ‘Met Sundin als mentor ontwikkelde ik me veel sneller. Hij heeft me dingen geleerd die ik zelf waarschijnlijk nooit zou hebben uitgevogeld. Ik vind het fijn om een mentor te hebben. Maar natuurlijk moet elke bassist zich op zijn eigen manier ontwikkelen.’ Toch geeft Henrik het volgende advies aan bassisten: ‘Het gaat er niet om zo veel mogelijk uren te maken, maar probeer ook daadwerkelijk iets te leren als je studeert. En benader een probleem altijd vanuit verschillende invalshoeken. Het is mij nog nooit gelukt om iets op één bepaalde manier te doen.’

Jammen

Hoe komen jouw baspartijen tot stand, door te jammen of ga je volledig uit van de arrangementen? ‘Ik wil altijd eerst de akkoorden weten van een song. Vervolgens hangt het af van de situatie, in sommige stukken kun je lekker jammen, terwijl andere passages supergearrangeerd zijn. De songs van Dirty Loops zijn wat dat betreft heel verschillend. In de oudere nummers, zoals Just Dance en Circus, is het gewoon lekker jammen op een akkoordenprogressie, terwijl Baby en Rolling In The Deep behoorlijk zijn gearrangeerd.

Aaron en Jonah zijn altijd nauw betrokken bij de totstandkoming van de baspartijen. Ze laten me dingen spelen waar ik me niet meteen comfortabel bij voel, wat natuurlijk weer goed is voor mijn ontwikkeling. Bovendien voorkom je daarmee dat je in elk nummer steeds hetzelfde trucje doet.’

Hoe ontstaan de grooves? Ben je daarbij voor een groot deel afhankelijk van Aaron? ‘Aaron is echt een te gekke drummer om mee samen te spelen. Ik voel wanneer we samen een bepaalde kant op gaan. Met hem heb ik de afgelopen jaren het intensiefst gerepeteerd en opgetreden. We besteden allebei heel veel aandacht aan het bedenken van steady grooves. Die hebben we samen ook jarenlang geoefend, totdat we de meeste onder de knie hadden.’ Henrik en Aaron spelen samen vanaf het

moment dat ze bij elkaar op de middelbare school zaten. Op hun zestiende deden ze al mee aan sessies, waardoor ze zich tot een degelijke ritmetandem konden ontwikkelen.

Nummers van Dirty Loops zitten tjokvol breaks, accenten en riffs. Is er nog wel ruimte om te improviseren? ‘Ik vind onze muziek een goede mix; we hebben ook veel open stukken in de nummers. Elk nummer voelt weer anders aan, in die zin is het altijd mogelijk te soleren, lickjes te spelen of te improviseren.’

Hadrien Feraud

Zoals we inmiddels weten, was Henrik vroeger een enorme fan van Flea. ‘Toen ik begon met bassen, wilde ik zo veel mogelijk songs van de Red Hot Chili Peppers kunnen spelen.’ Uiteraard is zijn muzieksmaak met de jaren wat verbreed, waardoor ook Gary Willis van Tribal Tech op zijn radar kwam, tegenwoordig een van zijn grootste inspiratiebronnen. ‘De frasering van Gary Willis is super, hij heeft een prachtige toon, speelt fantastische solo’s en bedenkt mooie motieven en harmonische ideeën. Maar vanzelfsprekend heb ik ook naar een hele hoop andere bassisten geluisterd. Richard Bona heeft een fantastische timing en een heel mooie toon. Toen ik Hadrien Feraud voor het eerst hoorde, sloeg ik compleet achterover. Hij is een van de bassisten waar ik tegenwoordig het meest naar luister. Ik ben helemaal weg van zijn harmonische taal en frasering. Bovendien is hij ook nog eens een heel aardige jongen.’

Andere bassisten die een voorbeeld zijn voor Henrik en die hem hebben beïnvloed, zijn onder meer Nathan East, Jimmy Johnson, Les Claypool, Victor Wooten, Marcus Miller, Jimmy Haslip, Jaco Pastorius, Dominique Di Piazza, Anthony Jackson, Tom Kennedy, James Jamerson, Bootsy Collins, Janek Gwizdala, John Patitucci, Jeff Berlin en Pino Palladino.

‘De belangrijkste must-have voor bassisten is dat ze goed kunnen samenwerken met andere muzikanten. Voor mijzelf vind ik dat een degelijke,

De spullen

‘Ik bas over een EBS TD660 en twee EBS Proline 4x10"- of 8x10"-boxen. Ik vind EBS-versterkers echt te gek! Ik speel op een zessnarige en twee zevensnarige bassen van Mattissonbass Serie II. Ik heb eigenlijk al zeker tien jaar niet meer op een vijfsnarige gespeeld. Ik denk dat de Mattissonbass gewoon de bas voor mij is. Ik was direct verkocht toen ik er een uitprobeerde. Anders Mattisson (de basbouwer) en ik hebben heel wat tijd gestoken in het ontwikkelen van het ideale instrument, door steeds kleine aanpassingen te doen, andere elementen uit te proberen en verschillende soorten hout te gebruiken. Op dit moment werken we aan een signature-serie.

Naast de drie van Mattissonbass heb ik een Yamaha TRB 6p uit '90 of '91, een oude Ibanez uit '70 (mijn eerste bas), een Gibson Thunderbird, een Conklin zevensnarige, die ik bijna nooit gebruik, en een akoestische viersnaar. Dit najaar krijg ik een nieuwe zessnaar van Mattissonbass.’

Henrik weet exact hoe hij het hebben wil. ‘Mijn ideale bas is een allround-bas die goed klinkt, of ik nu aan het slappen ben of akkoorden speel. De toon moet direct reageren op mijn aanslag. De snaren wil ik zo laag mogelijk tegen de toets. En de toets zelf wil ik het liefst zo vlak mogelijk.’ Maar dan nog heeft Henrik voor het echte slapwerk het liefst een gewone viersnarige bas.

‘Ik gebruik verschillende elementen in mijn Mattissonbass. Twee bassen hebben EMG’s en een heeft Delano’s. In mijn zessnarige Mattissonbass zit een voorversterker van Aguilar, de andere twee hebben er een die door Anders Mattisson zelf is gebouwd. Die zal ik in de toekomst ook blijven gebruiken. Ik vind het lekker als er flink wat hoog in mijn geluid zit. Het afstellen van de mids hangt af van welke bas ik gebruik en welk nummer ik speel. Mijn geluidsafstelling is vrij neutraal, met een boosted tweeter.’

Ten slotte gebruikt Henrik effectpedalen van EBS, waaronder de UniChorus, DynaVerb, OctaBass en de MultiComp.

www.dirty-loops.com * www.mattissonbass.se

Maar we moeten nu eerst kei- en keihard gaan repeteren. Het album is op dit moment voor 98 procent klaar, dus we gaan ons nu serieus voorbereiden op onze Europese tournee!’

strakke groove de basis is voor alles. Maar ongeacht welk instrument je bespeelt, je bent in mijn ogen een goede muzikant als je probeert je medemuzikanten nog beter te laten klinken.’

Europese tournee

Als we Henrik spreken, is hij met Dirty Loops op tournee geweest in Azië. De tour, onder de naam David Foster And Friends, ging langs Singapore, Thailand, Indonesië en China, gevolgd door Japan. Ook Chaka Khan, Babyface en Paul Young waren van de partij. ‘Die tournee was te gek. Niemand van ons was ooit eerder in Azië geweest. Iedereen was ontzettend aardig voor ons; de crew, de andere bands. Het publiek was positief. Het was één groot hoogtepunt. Waarschijnlijk de beste tour tot nu toe.’

Na de Azië-tour dook Dirty Loops de studio in om een nieuw album op te nemen, dat naar verwachting rond het verschijnen van De Bassist in de winkels ligt. Henrik: ‘Alles op het nieuwe album is eigen materiaal en nieuw, op één cover na. De totstandkoming van dit album was een heel zware bevalling; ik geloof dat niemand van ons ooit zo hard aan iets heeft gewerkt. Maar dat was het zeker allemaal waard: dit album is absoluut ons beste werk tot nu toe!’

Wat zijn de plannen van de band nu het album klaar is? ‘We gaan touren door Europa en hopelijk maken we daarna weer een album, maar ik weet niet precies wat de marketingplannen zijn.’ Aan een solocarriere denkt Henrik vooralsnog niet. ‘Dirty Loops neemt bijna al mijn tijd in beslag. Daarnaast speel ik ook met drummer Jonathan Lundberg, die dit jaar een album uitbrengt, en ik ga de baspartijen inspelen op het debuutalbum van mijn broer en gitarist Erik Linder. Hij werkt momenteel aan een fusionproject. Dat laatste wordt leuk, hij heeft echt mooi materiaal geschreven.